

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001

Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83

E-mail: themis@minjust.gov.ua

<http://www.minjust.gov.ua>

Код ЄДРПОУ 00015622

07.12.2016 № 43339/1440-0-2-16/7.2
На № 11/10-1260 від 18.11.2016

Міністерством юстиції у зв'язку з листом Голови Верховної Ради України А. Парубія від 18 листопада 2016 р. № 11/10-1260 та депутатським запитом народного депутата України С. Ларіна від 01 листопада 2016 р. № 206-01 розглянуто Ваше звернення від 28 жовтня 2016 р. стосовно надання роз'яснення чинного законодавства щодо порядку звільнення з посади секретаря міської ради, який працював в населеному пункті, на території якого органи державної влади не здійснюють свої повноваження, а також внесення записів до трудових книжок таких осіб і в межах компетенції повідомляється.

Відповідно до статті 1, частини першої статті 2 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» служба в органах місцевого самоврядування – це професійна, на постійній основі діяльність громадян України, які займають посади в органах місцевого самоврядування, що спрямована на реалізацію територіальною громадою свого права на місцеве самоврядування та окремих повноважень органів виконавчої влади, наданих законом.

Посадовою особою місцевого самоврядування є особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Згідно з абзацом третім статті 10 вказаного Закону прийняття на службу в органи місцевого самоврядування, зокрема на посаду секретаря міської ради, здійснюється шляхом обрання відповідною радою.

Так, секретар сільської, селищної, міської ради працює в раді на постійній основі. Секретар ради обирається радою з числа її депутатів на строк повноважень ради за пропозицією відповідного сільського, селищного, міського голови (частина перша статті 50 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»).

Відповідно до абзаців першого, п'ятого частини першої статті 20 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування», крім загальних підстав, передбачених Кодексом законів про працю України, служба в органах місцевого самоврядування припиняється на підставі і в порядку, визначених Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні", цим та іншими законами України, а також у разі виявлення або виникнення обставин, що перешкоджають перебуванню на

службі, чи недотримання вимог, пов'язаних із проходженням служби в органах місцевого самоврядування (стаття 12 цього Закону).

На сьогодні гарантії дотримання прав, свобод та законних інтересів внутрішньо переміщених осіб визначені в Законі України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (далі – Закон).

Згідно з частиною першою статті 1 Закону внутрішньо переміщеною особою є громадянин України, іноземець або особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах та має право на постійне проживання в Україні, яку змусили залишити або покинути своє місце проживання у результаті або з метою уникнення негативних наслідків збройного конфлікту, тимчасової окупації, повсюдних проявів насильства, порушень прав людини та надзвичайних ситуацій природного чи техногенного характеру.

Зазначені обставини вважаються загальновідомими і такими, що не потребують доведення, якщо інформація про них міститься в офіційних звітах (повідомленнях) Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй з прав людини, Організації з безпеки та співробітництва в Європі, Міжнародного Комітету Червоного Хреста і Червоного Півмісяця, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, розміщених на веб-сайтах зазначених організацій, або якщо щодо таких обставин уповноваженими державними органами прийнято відповідні рішення.

Відповідно до абзацу другого частини четвертої статті 7 Закону внутрішньо переміщена особа, яка не звільнилася з роботи (не припинила інший вид зайнятості), у разі неможливості продовження роботи (іншого виду зайнятості) за попереднім місцем проживання для набуття статусу безробітного та отримання допомоги по безробіттю та соціальних послуг за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням на випадок безробіття може припинити трудові відносини, надавши нотаріально посвідчену письмову заяву про припинення працівником трудових відносин з підтвердженням того, що ця заява таким громадянином надіслана роботодавцю рекомендованим листом (з описом вкладеної до нього такої заяви). У разі припинення приймання поштових відправлень на/з території адміністративно-територіальної одиниці, з якої здійснюється внутрішнє переміщення у зв'язку з обставинами, визначеними у статті 1 цього Закону, така заява подається до відповідного районного, міськрайонного, міського, районного у місті центру зайнятості за місцем проживання внутрішньо переміщеної особи.

Згідно з абзацами першим, сьомим частини третьої статті 11 Закону центральний орган виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах зайнятості населення та трудової міграції, трудових відносин, соціального захисту, соціального обслуговування населення забезпечує інформування внутрішньо переміщених осіб про можливості працевлаштування у відповідних населених пунктах, а також сприяє у працевлаштуванні внутрішньо переміщеним особам, які отримали статус безробітного, організовує підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації таких осіб.

Стосовно внесення записів до трудових книжок зазначаємо, що відповідно до частин першої та п'ятої статті 48 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс) трудова книжка є основним документом про трудову діяльність працівника.

Порядок ведення трудових книжок регулюється постановою Кабінету Міністрів України від 27 квітня 1993 р. № 301 та Інструкцією про порядок ведення трудових книжок працівників, затвердженою наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства соціального захисту населення України від 29 липня 1993 р. № 58 (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 17 серпня 1993 р. за № 110).

Так, пунктом 5.6 вказаної Інструкції визначено, що дублікат трудової книжки може бути виданий за новим місцем роботи у зв'язку з відсутністю доступу до трудової книжки працівника внаслідок надзвичайної ситуації, передбаченої Кодексом цивільного захисту України, *або проведення антитерористичної операції на території, де працював працівник.*

Дублікат видається на підставі заяви працівника та отриманої ним у письмовому вигляді інформації зі штабу з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації про виникнення надзвичайної ситуації або *Антитерористичного центру при Службі безпеки України* про проведення антитерористичної операції на території, де працював працівник, що надається в довільній формі.

У разі відновлення доступу до трудової книжки записи з дубліката про періоди роботи переносяться до трудової книжки. При цьому на першій сторінці дубліката робиться напис "Дублікат анульовано", посвідчується печаткою роботодавця за останнім місцем роботи працівника та дублікат повертається його власнику.

Роз'яснення з питань, що пов'язані із застосуванням цієї Інструкції, надає Мінсоцполітики (абзац другий пункту 8.1 вказаної Інструкції).

Водночас зазначаємо, що центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику, зокрема у сферах праці, трудових відносин, є Міністерство соціальної політики, яке відповідно до покладених на нього завдань надає роз'яснення щодо реалізації державної політики з питань, що належать до його компетенції (абзац перший пункту 1, підпункт 103 пункту 4 Положення про Міністерство соціальної політики України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 423).

Також інформуємо, що відповідно до підпункту 8 пункту 4 Положення про Національне агентство України з питань державної служби, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 жовтня 2014 року № 50, Національне агентство України з питань державної служби надає роз'яснення щодо застосування законодавства з питань державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, які в разі потреби оприлюднюються у друкованих засобах масової інформації для врахування особами, на яких поширюється дія, зокрема, Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування».

Разом з тим повідомляємо, що листи Мін'юсту не встановлюють норм права і мають лише інформаційний характер.

Перший заступник Міністра

Наталія СЕВОСТЬЯНОВА

